Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 7. aprila 2022*

„Pritožba – Državne pomoči – Trg električne energije, proizvedene iz obnovljivih virov energije – Nacionalna zakonodaja, katere učinek naj bi bil, da se dobaviteljem električne energije dodeli nezakonita prednost – Pritožba pri Evropski komisiji – Odločba o zavrnitvi brez uvedbe formalnega postopka preiskave – Ničnostna tožba – Uredba (EU) 2015/1589 – Člen 1(h) – Pojem ‚zainteresirana stranka‘ – Nedopustnost“

V zadevi C-429/20 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 11. septembra 2020,

Solar Ileias Bompaina AE s sedežem v Atenah (Grčija), ki jo zastopata A. Metaxas, dikigoros, in A. Bartosch, Rechtsanwalt,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopata B. Stromsky in K. Herrmann, agenta,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi T. von Danwitz (poročevalec) v funkciji predsednika senata, P. G. Xuereb in A. Kumin, sodnika,

generalni pravobranilec: H. Saugmandsgaard Øe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

1 Solar Ileias Bompaina AE s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 3. julija 2020, Solar Ileias Bompaina/Komisija (T-143/19, neobjavljen, EU:T:2020:301; v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s katerim je navedeno sodišče kot nedopustno zavrglo tožbo te družbe za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2018) 6777 final z dne 10. oktobra 2018 o državni pomoči SA.38967 (2014/NN-2) – Grčija – Nacionalni sistem pomoči za tekoče poslovanje v korist obratov, ki uporabljajo obnovljive vire energije, ter obratov za soproizvodnjo toplote in elektrike z visokim izkoristkom (v nadaljevanju: sporni sklep).

Pravni okvir

2 Člen 1(h) Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 [PDEU] (UL 2015, L 248, str. 9) določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

(h) ‚zainteresirana stranka' pomeni katero koli državo članico in katero koli osebo, podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičenca pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja."

3 Člen 24(2) Uredbe 2015/1589 določa:

„Vsaka zainteresirana stranka lahko z vložitvijo pritožbe [Evropsko] [k]omisijo obvesti o kakršni koli domnevni nezakoniti pomoči ali o kakršni koli domnevni zlorabi pomoči. V ta namen zainteresirana stranka ustrezno izpolni obrazec, določen v izvedbeni določbi iz člena 33, ter predloži vse obvezne podatke, ki se z njim zahtevajo.

[…]"

Dejansko stanje in sporni sklep

4 Solar Ileias Bompaina, družba grškega prava, je proizvajalka električne energije, ki uporablja obnovljive vire energije in deluje na trgu električne energije v Grčiji.

5 Helenska republika je 31. decembra 2014 na podlagi člena 108(3) PDEU Evropsko komisijo obvestila o uvedbi zakonskega sistema pomoči za tekoče poslovanje v korist proizvajalcev, ki izkoriščajo obnovljive vire energije (v nadaljevanju: proizvajalci OVE), ter proizvajalcev toplote in električne energije iz soproizvodnje z visokim izkoristkom (v nadaljevanju: proizvajalci TES) na podlagi Nomos 4254/2014, Metra stirixis kai anaptyxis tis ellinikis oikonomias sto plaisio efarmogis tou n. 4046/2012 kai alles diataxeis (zakon 4254/2014 o ukrepih za podpiranje in razvoj grškega gospodarstva ob izvrševanju zakona 4046/2012 ter drugih predpisov, FEK A 85/7.4.2014) (v nadaljevanju: novi sporazum OVE), ki je začel veljati aprila 2014.

6 Grški trg z električno energijo, kot je bil organiziran pred začetkom veljavnosti novega sporazuma OVE in ob njegovem začetku veljavnosti, je zajemal te skupine udeležencev na trgu:

– proizvajalci in uvozniki, ki dovajajo električno energijo v omrežje;

– operaterji na trgu in operaterji omrežja, ki tvorijo nekonkurenčen del trga in kupujejo električno energijo, ki jo proizvedejo proizvajalci, ter upravljajo vse finančne transakcije na trgu; in

– dobavitelji, ki kupujejo električno energijo od operaterjev na trgu in jo prodajajo končnim porabnikom.

7 V tem okviru so bili proizvajalci OVE in proizvajalci TES za proizvedeno električno energijo plačani po fiksnih cenah, v obliki odkupnih tarif. Plačilo dobaviteljem ni bilo fiksno in je bilo odvisno od tržnih pogojev.

8 Za financiranje odkupnih cen v korist proizvajalcev OVE in proizvajalcev TES je bil na podlagi Nomos 2773/1999, Apeleftherosi tis agoras ilektrikis energeias – Rythmisi thematon energeiakis politikis kai loipes diataxeis (zakon 2773/1999 o liberalizaciji trga električne energije, ureditev vprašanj v zvezi z energetsko politiko in drugi predpisi, FEK A 286/22.12.99), ustanovljen „poseben račun OVE“. Sredstva na ta račun so pritekala večinoma od posebnega prispevka za zmanjšanje toplogrednih plinov, ki je bil naložen porabnikom za vsako porabljeno enoto električne energije, in iz dodatnih virov, kot so prihodki udeležencev na trgu OVE in TES.

9 Z novim sporazumom OVE so bile spremenjene odkupne cene za električno energijo, ki jo proizvedejo proizvajalci OVE in proizvajalci TES. Tako so bile za nekatere vrste naprav uvedene natančne tehnološke zgornje meje, ki so določale največjo količino električne energije, ki jo dobavijo proizvajalci OVE in ki je upravičena do pomoči v danem letu. Namen teh zgornjih meja je bil omejiti skupne zneske pomoči, dodeljene nekaterim tehnologijam OVE.

10 V skladu z obrazložitvenim poročilom k zakonu 4254/2014 je bil namen novega sporazuma OVE odpraviti primanjkljaj posebnega računa OVE in zagotoviti njegovo trajnost. V obdobju pred začetkom veljavnosti tega zakona je namreč na tem posebnem računu nastal primanjkljaj, kar je bilo mogoče pojasniti s kombinacijo velikega povečanja izdatkov za razvoj elektrarn, ki uporabljajo obnovljive vire energije, in naprav za soproizvodnjo na eni strani ter hkratnega zmanjšanja prihodkov zaradi zmanjšanja posebnega prispevka, ki je bil predhodno naložen porabnikom, povzročenega z gospodarsko krizo, in zmanjšanja prihodkov od prodaje električne energije na drugi strani.

11 Za odpravo tega primanjkljaja je mehanizem, uveden z novim sporazumom OVE, zajemal, prvič, znižanje odkupnih cen, ki jih je treba določiti v pogodbah o prodaji električne energije, in drugič, uvedbo popustov na skupno vrednost električne energije, ki so jo proizvajalci OVE in proizvajalci TES leta 2013 dovedli v omrežje, da bi se izravnalo prekomerno nadomestilo, ki je bilo predhodno dodeljeno tem proizvajalcem.

12 Družba Solar Ileias Bompaina in še ena družba sta 6. maja 2015 na podlagi člena 24(2) Uredbe 2015/1589 pri Komisiji vložili pritožbo v zvezi z ukrepi novega sporazuma OVE, v kateri sta trdili, da ti ukrepi pomenijo nezakonito pomoč v korist dobaviteljev. Ta pritožba je bila vpisana pod opravilno številko SA.41794.

13 Družba Solar Ileias Bompaina je v pritožbi trdila, da so bili dobavitelji deležni selektivne prednosti, ker naj bi na podlagi zakona 4254/2014 stroške, povezane z zmanjšanjem primanjkljaja posebnega računa OVE, v okviru novega sporazuma OVE krili le proizvajalci OVE. Vendar naj bi tudi dobavitelji prispevali k primanjkljaju tega posebnega računa, saj naj bi jim pravila trga in oblikovanje cene električne energije omogočala, da to energijo kupijo po nižjih cenah na veleprodajnem trgu, tak nižji strošek pa naj bi, ker je manjši, pomenil manj prihodkov za navedeni posebni račun. Drugače povedano, proizvajalci in dobavitelji naj bi bili dejansko v primerljivem položaju glede na cilj odprave primanjkljaja posebnega računa OVE. Ta sporazum naj bi tako bil selektiven, ker naj njegov obseg ne bi vključeval dobaviteljev, saj jim ni treba sodelovati pri kritju primanjkljaja posebnega računa OVE.

14 Komisija je 10. decembra 2015 prejela drugo pritožbo, vloženo v imenu proizvajalcev sončne energije, 22. decembra 2017 pa tretjo pritožbo, vloženo v imenu Pan-Hellenic Rooftop Photovoltaic Association.

15 Komisija je 10. marca 2016 grškim organom posredovala prvi dve pritožbi in jih pozvala, naj predložijo pripombe v zvezi s tem. Te pripombe so bile predložene 27. julija 2016. Tretja pritožba ni bila posredovana grškim organom, ker je Komisija ugotovila, da so bila postavljena vprašanja že zajeta s prvima pritožbama.

16 Komisija je s spornim sklepom odločila, da ne bo vložila ugovora v zvezi z ureditvijo, vzpostavljeno z zakonom 4254/2014 glede novega sporazuma OVE, ki določa spremembo odkupnih cen za proizvajalce OVE in proizvajalce TES.

17 Komisija je v točkah od 111 do 121 obrazložitve spornega sklepa preučila trditve iz pritožb, vključno s trditvami družbe Solar Ileias Bompaina, in ugotovila, da:

– pritožniki niso navedli nobene trditve v podporo tezi, da so primanjkljaj na posebnem računu OVE delno povzročili dobavitelji;

– proizvajalci OVE in dobavitelji niso v primerljivem pravnem in dejanskem položaju;

– je bil cilj novega sporazuma OVE zmanjšati primanjkljaj posebnega računa OVE, tako da se nadomesti prekomerno nadomestilo, ki je bilo predhodno odobreno proizvajalcem OVE s prilagoditvijo odkupnih tarif, in da

– zato priglašena shema dobaviteljem ni dajala nobene selektivne prednosti iz državnih sredstev in jim ni bila dodeljena nobena pomoč.

18 Kratko obvestilo o tem sklepu je bilo objavljeno v Uradnem listu Evropske unije z dne 7. decembra 2018.

19 Družba Solar Ileias Bompaina je 18. decembra 2018 Komisiji poslala dopis, v katerem jo je vprašala, ali sporni sklep šteje za uradno zavrnitev pritožbe, vložene v zadevi SA.41794, ali pa se, nasprotno, šteje, da o tej še ni odločeno.

20 Komisija je z dopisom z dne 8. februarja 2019 zadevni družbi odgovorila, da sporni sklep zajema njeno pritožbo in da je na tej podlagi postopek s to pritožbo končan.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

21 Družba Solar Ileias Bompaina je 2. marca 2019 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča na podlagi člena 263 PDEU vložila tožbo, s katero je predlagala zlasti razglasitev ničnosti točk od 111 do 121 obrazložitve spornega sklepa.

22 Splošno sodišče je iz razlogov, navedenih v točkah od 31 do 48 izpodbijanega sklepa, presodilo, da družba Solar Ileias Bompaina ni dokazala, da je „zainteresirana stranka“ v smislu člena 108(2) PDEU in člena 1(h) Uredbe 2015/1589, kar se zahteva za sklicevanje na kršitev svojih procesnih pravic, ker je Komisija v spornem sklepu, ne da bi sprožila formalni postopek preiskave, ugotovila, da dobaviteljem z zakonom 4254/2014 ni bila dodeljena nobena pomoč.

23 Splošno sodišče je zato tožbo zavrglo kot nedopustno.

Predlogi strank

24 Družba Solar Ileais Bompaina s pritožbo Sodišču predlaga, naj:

– izpodbijani sklep razveljavi;

– tožbo v zadevi T-143/19 razglasi za dopustno in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču ter

– Komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

25 Komisija Sodišču predlaga, naj pritožbo zavrne in pritožnici naloži plačilo stroškov.

Pritožba

Trditve strank

26 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga, ki ju je treba preučiti skupaj in s katerima v bistvu trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ji ni priznalo statusa „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589, saj je dopustnost njene tožbe pogojena s priznanjem tega statusa.

27 Pritožnica sicer priznava, da je Splošno sodišče v izpodbijanem sklepu pravilno povzelo vsebino pritožbe, ki jo je vložila pri Komisiji, in je v celoti razumelo vsebino njenih očitkov, zlasti glede tega, da so finančno breme, povezano z odpravo primanjkljaja posebnega računa OVE, nosili zgolj proizvajalci OVE, vendar meni, da bi ji Splošno sodišče moralo priznati status „zainteresirane stranke“. Zlasti meni, da čeprav je Splošno sodišče v točki 10 izpodbijanega sklepa pravilno povzelo predmet očitkov, pa v točki 44 navedenega sklepa iz tega ni izpeljalo ugotovitev, ki bi jih moralo, ker ni upoštevalo dejstva, da bi bili dobavitelji in proizvajalci OVE v primerljivem položaju v okviru referenčnega sistema, ki ga predstavlja posebni račun OVE, in cilja, ki mu sledi novi sporazum OVE, to je odprava primanjkljaja tega posebnega računa. Poleg tega pritožnica trdi, da bi moralo Splošno sodišče upoštevati, da bi bilo mogoče tudi dobavitelje šteti za delno odgovorne za obstoj tega primanjkljaja.

28 Pritožnica namreč meni, da če bi bili tudi dobavitelji prisiljeni prispevati k odpravi navedenega primanjkljaja, bi bil njen premoženjski položaj boljši. Obstajala naj bi povezava med zatrjevano pomočjo, ki naj bi jo dobavitelji prejeli s tem, da so bili oproščeni prispevka za odpravo navedenega primanjkljaja, in znižanjem odkupnih tarif, plačanih proizvajalcem OVE, kot je pritožnica, tako da naj bi to vplivalo na njene interese in njen položaj na trgu.

29 V zvezi s tem naj bi Splošno sodišče v okviru preizkusa kršilo pravila o dokazovanju statusa „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589.

30 Natančneje, Splošno sodišče naj bi napačno ugotovilo, da bi morala pritožnica, da bi ji bil priznan ta status, dokazati učinke zatrjevane pomoči na njen položaj na trgu ali na njene gospodarske interese. Tako naj bi Sodišče po navedbah pritožnice v sodbi z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), navedeni status pritožnicama priznalo zgolj na podlagi njunih trditev, da ni mogoče izključiti, da je zadevna pomoč vplivala na njune interese, ne da bi od njiju zahtevalo, naj konkretno dokažeta obstoj te možnosti.

31 Zato po mnenju pritožnice ni mogoče zahtevati, da bi morala dokazati konkretne učinke spremembe odkupnih cen za proizvajalce OVE, če bi bilo breme odprave primanjkljaja posebnega računa OVE razdeljeno med te proizvajalce in dobavitelje. Zadostovala naj bi ugotovitev, da ni mogoče izključiti, da bi bile te odkupne cene za proizvajalce OVE, če bi bili tudi dobavitelji vključeni v prispevek za refinanciranje posebnega računa OVE, lahko ugodnejše.

32 Komisija meni, da je treba to utemeljitev zavrniti kot neutemeljeno.

Presoja Sodišča

33 Najprej je treba opozoriti, da člen 1(h) Uredbe št. 2015/1589 pojem „zainteresirana stranka“ opredeljuje kot „katero koli državo članico in katero koli osebo, podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičenca pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja“. Poudariti je treba, da je ta določba nasledila člen 1(h) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339), katerega besedilo je bilo enako. Tako se načela, določena v sodni praksi v zvezi z zadnjenavedeno določbo, na katera je Splošno sodišče opozorilo zlasti v točki 31 izpodbijanega sklepa, uporabljajo za razlago člena 1(h) Uredbe 2015/1589.

34 V skladu s to določbo je „zainteresirana stranka“ zlasti katera koli oseba, podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, torej predvsem podjetja, ki so konkurenčna upravičencu do te pomoči. Drugače povedano, gre za nedoločeno število naslovnikov (sodba z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 63 in navedena sodna praksa).

35 Ta določba torej ne izključuje, da bi se lahko podjetje, ki ni neposreden konkurent upravičenca do pomoči, štelo za zainteresirano stranko, če to zatrjuje, da bi dodelitev pomoči lahko vplivala na njegove interese. Za to je potrebno, da to podjetje pravno zadostno dokaže, da bi lahko pomoč konkretno vplivala na njegov položaj (glej v tem smislu sodbo z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, točki 64 in 65 ter navedena sodna praksa). Tako je lahko sicer poseg v interese tega podjetja le potencialen, vendar mora biti tveganje konkretnega vpliva na te interese pravno zadostno dokazano.

36 V obravnavanem primeru iz dejanskih ugotovitev Splošnega sodišča v točkah od 6 do 8 izpodbijanega sklepa, ki jih pritožnica ne izpodbija, izhaja, da novi sporazum OVE, ki ga je potrdil grški zakonodajalec, učinkuje tako, da zniža cene odkupa, plačane pritožnici kot proizvajalcu OVE. Namen tega sporazuma je izravnati primanjkljaj na posebnem računu OVE, ki je namenjen financiranju dejavnosti proizvajalcev OVE.

37 Pritožnica pa zatrjuje, da je zato, ker grški zakonodajalec ni uvedel prispevka v breme dobaviteljev, čeprav bi ti po njenem mnenju lahko bili delno odgovorni za ta primanjkljaj, neupravičeno finančno prikrajšana. Pritožnica namreč trdi, da če bi grški zakonodajalec določil, da morajo tudi dobavitelji prispevati k odpravi navedenega primanjkljaja, bi bil njen premoženjski položaj lahko ugodnejši, ker ne bi bilo treba znižati odkupnih tarif, do katerih je bila upravičena. Tako v bistvu meni, da je ta opustitev grškega zakonodajalca vplivala na njene interese in da torej obstaja povezava med oprostitvijo, do katere naj bi bili upravičeni dobavitelji, in znižanjem teh odkupnih tarif.

38 Glede na ta dejstva je Splošno sodišče pravilno uporabilo merila iz sodne prakse, navedene v točkah 34 in 35 te sodbe, ko je v točki 37 izpodbijanega sklepa pojasnilo, da bi morala pritožnica, da bi jo bilo mogoče opredeliti kot „zainteresirano stranko“, bodisi dokazati, da je bila v neposrednem ali posrednem konkurenčnem razmerju s prejemniki zatrjevane pomoči, bodisi dokazati, da bi navedena pomoč lahko konkretno vplivala na njen položaj.

39 Splošno sodišče je v točkah od 39 do 41 izpodbijanega sklepa najprej ugotovilo, da dobavitelji in proizvajalci OVE niso bili v konkurenčnem odnosu, ker so delovali na različnih ravneh trga električne energije v Grčiji.

40 Dalje, Splošno sodišče je preverilo, ali je zatrjevana pomoč lahko konkretno vplivala na položaj pritožnice in ali je ta pravno zadostno dokazala tak potencialni vpliv.

41 V zvezi s tem iz izpodbijanega sklepa izhaja, da je bila z zakonom 4254/2014 le zmanjšana podpora, ki je bila predhodno zagotovljena proizvajalcem OVE, ker je to bila rešitev, ki jo je grški zakonodajalec izbral za rešitev položaja, v katerem je shema pomoči proizvajalcem OVE postala predraga in jo je bilo treba refinancirati. V tem okviru je Splošno sodišče v točki 44 izpodbijanega sklepa ugotovilo, da sicer ni dvoma, da je zakon 4254/2014, ki določa nižje cene za električno energijo, proizvedeno iz obnovljivih virov energije, in ki je bil sprejet za zmanjšanje primanjkljaja na posebnem računu OVE, vplival na proizvajalce OVE, vendar pritožnica ni uspela dokazati obstoja korelacije med znižanimi tarifami za obnovljive vire energije in neplačilom prispevka dobaviteljev električne energije na posebni račun OVE, niti tega, da bi lahko domnevna pomoč dobaviteljem električne energije vplivala na njen položaj na trgu ali na njene interese. Natančneje, pritožnica ni pojasnila, kako bi lahko tako imenovana oprostitev dobaviteljev električne energije z zakonom 4254/2014 vplivala na določitev novih cen odkupa in popustov, ki se uporabljajo za proizvajalce OVE, saj je bil namen tako opravljenih prilagoditev predvsem izravnati čezmerno nadomestilo, ki je bilo predhodno dodeljeno tem proizvajalcem.

42 Nazadnje, Splošno sodišče je zlasti glede na to zadnjo presojo dejanskega stanja v točki 48 izpodbijanega sklepa presodilo, da pritožnica ni dokazala, da ima status „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589.

43 Ker pa je Splošno sodišče tako pravilno uporabilo merila, določena z upoštevno sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točkah 34 in 35 te sodbe, mu ni mogoče očitati napačne uporabe prava. Ob upoštevanju zadevnih preudarkov glede dejanskega stanja, ki sicer spadajo v izključno

pristojnost Splošnega sodišča, je relevantno merilo, ki ga je to moralo upoštevati, obstoj potencialne vzročne zveze, ki je pravno zadostno dokazana, med zatrjevano pomočjo in konkretnim posegom v interese ali položaj zadevnega podjetja na trgu. Nasprotno pa vprašanje, ali je neka druga kategorija gospodarskih subjektov morda prispevala k nastanku primanjkljaja na ravni zgoraj navedene sheme pomoči, ni upoštevno. Prav tako to, da bi bili lahko proizvajalci OVE in dobavitelji v primerljivem položaju glede na cilj zmanjšanja primanjkljaja posebnega računa OVE, ni upoštevno za presojo statusa „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589.

44 Zato Splošno sodišče s tem, da pritožnici ni priznalo statusa „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589 in zato njeno tožbo zavrglo kot nedopustno, ni napačno uporabilo prava.

45 Ker pritožbena razloga, navedena v utemeljitev pritožbe, nista utemeljena, je treba pritožbo v celoti zavrniti.

Stroški

46 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184 tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

47 Ker je Komisija predlagala, naj se pritožnici naloži plačilo stroškov, in ker ta s pritožbenima razlogoma ni uspela, se ji naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Komisije.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

1. **Pritožba se zavrne.**

2. **Družbi Solar Ileias Bompaina AE se naloži plačilo stroškov.**

Podpisi